

Spm. nr. S 491

Til *udenrigsministeren* (24/4 91) af:

Hanne Severinsen (V):

»Indebærer den solidariske forsvarsforpligtelse i Den Vesteuropæiske Union (WEU) en afgivelse af suverænitet, som går ud over de forpligtelser, Danmark allerede har påtaget sig i NATO?«

Begrundelse

Modstandere af dansk medlemskab af WEU hævder, at suverænitetsafgivelsen i denne union er langt større end i NATO, ja nærmest ubegrænset. Det er derfor af interesse for den politiske diskussion om emnet at få klargjort suverænitetsreglerne.

Svar (14/5 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Bistandsforpligtelsen i henholdsvis Atlantpagtens artikel 5 og WEU-traktatens artikel 5 bygger begge på FN-pagtens artikel 51 om retten til individuelt og kollektivt selvforsvar. De forudsætter begge, at et angreb på en enkelt er et angreb på alle, og de rummer begge et individuelt element i bedømmelsen af, hvilke midler der enten skønnes nødvendige, eller som det måtte stå i ens magt at yde.

For så vidt angår sidstnævnte er ordlyden af WEU-traktatens bistandsforpligtelse dog noget mere absolut end Atlantpagtens.

Det er imidlertid i den forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at der ikke eksisterer nogen overstatslig WEU-myndighed, hvortil suverænitet skal afgives. Også i WEU træffes beslutninger i enighed mellem medlemslandene. Der er i øvrigt heller ikke noget integreret militært samarbejde i WEU svarende til NATO's. WEU har i stedet valgt det tætte samarbejde med NATO.

I sidste instans er det derfor det enkelte medlemsland, der må afgøre, om et væbnet angreb kan siges at foreligge, og hvorledes landet i givet fald vil opfylde sin forpligtelse til gensidig bistand.

Med andre ord ville kompetencen i givet fald fortsat ligge hos de danske myndigheder, således som det i dag er tilfældet i forbindelse med opfyldelse af bistandsforpligtelsen i forhold til NATO.

Spm. nr. S 492

Til *udenrigsministeren* (24/4 91) af:

Hanne Severinsen (V):

»Indebærer den såkaldte atomplatform i Den Vesteuropæiske Union (WEU), at medlemmer af Vestunionen forpligtes til stationering af atomvåben i fredstid?«

Begrundelse

Modstandere af dansk medlemskab af WEU hævder, at det kan føre til stationering af atomvåben i Danmark i fredstid. Derfor bør spørgsmålet afklares.

Svar (14/5 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Haagplatformen af 1987 indebærer intet mere end en fortsat tilslutning til NATO's atomvåbenpolitik. Følgelig giver platformen heller ikke belæg for at hævde, at den accept af det danske atomvåbenforbehold, som gælder inden for NATO, ikke også ville gælde inden for WEU.

Det bør i den forbindelse erindres, at det spanske atomvåbenforbehold ikke blev berørt af Spaniens optagelse i WEU i 1988.

For så vidt angår platformens ordlyd i øvrigt gøres der i teksten udtrykkeligt opmærksom på, at den er udformet på baggrund af de dagældende betingelser for europæisk sikkerhed.

Spm. nr. S 499

Til *justitsministeren* (25/4 91) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren oplyse, om arbejdsløse har et retskrav på individuelt samtale med en arbejdsformidler efter 3 måneders ledighed, og vil ministeren i givet fald oplyse, om det er i overensstemmelse med loven, at denne samtale først finder sted efter 6-7 måneders ledighed?«

Begrundelse

Spørgsmålet er en følge af, at det ikke indtil nu er lykkedes at få besvaret temmelig elementære spørgsmål af ministeren på området vedrørende nedskæringerne inden for arbejdsformidlingen.

Der var samråd med arbejdsministeren onsdag den 17. april 1991 herom, og der blev givet